

Available online at <http://jgu.garmian.edu.krd>

Journal of University of Garmian

<https://doi.org/10.24271/garmian.21080405>

شۆوازه خوازه‌بیه‌کانی دارپشتن
به نمونه‌ی شیعره‌کانی (کامیلی ئیمامی)

ئیدریس عبدالله مصطفی
به‌شی زمانی کوردی / کۆلیژی زمان / زانکۆی سه‌لاحه‌ددین

ژوان عبدالسلام عزیز گهردی
به‌شی زمانی کوردی / کۆلیژی په‌روه‌رده‌ی شه‌قلاوه / زانکۆی سه‌لاحه‌ددین

پوخته

ئه‌م توێژینه‌وه‌یه له ژێر ناوئیشانی (شۆوازه خوازه‌بیه‌کانی دارپشتن به نمونه‌ی شیعره‌کانی (کامیلی ئیمامی) دایه، مه‌به‌ستیکه بو ده‌رخستی جه‌وه‌ه‌رو گرنگی شۆوازه خوازه‌بیه‌کانی دارپشتن.

شۆوازه خوازه‌بیه‌کانی (دارپشتن) یش بنیاتی جوانکاری هونه‌ری هه‌یه، جوړه جوانیه‌ک و تایبه‌تمه‌ندییه‌کی تر به شیعر ده‌به‌خشن، هه‌لگری واتای جوړاو جوړن، به‌مشپوهیه هه‌ر شۆوازیکی خوازه‌ی دارپشتن که بریتین له (فرمان و نه‌هه‌یشتن و پرسیار و خۆزی و بانگ) شیعره‌کانی شاعیریان به په‌یام و واتای تایبه‌ت ده‌وله‌مه‌ند کردووه و شاعیر به شۆوازی ده‌برپن و دارپشتنه جوانه‌که‌ی په‌یامی جوړاو جوړی شاراوه‌ی ده‌روونی به وه‌رگر به‌خشیوه، ئه‌وه‌ش وه‌زیفه‌ی شیعره‌وه له شاعیری داهینه‌رئه‌مه چاوه‌پروان ده‌کریت.

Article Info

Received: October , 2021
Accepted : Noember ,2021
Published :Desember ,2021

Keywords

شۆوازی دارپشتن، دارپشتنی داخوازی،
دارپشتنی بن له داخوازی، شیعر.

Corresponding Author

idrees.kurdesh@su.edu.kr
zhwan.azeez@su.edu.krd

پېشەکی:

فرمانی خۆت داوه)، (سهجادی، ۱۹۸۶: 24) واته ناتوانریت وهکو ههواڵ له پروی راستی درۆوه حوکمی بهسهردا بدریت. پیکهاتهی شیوازهکانی داپشتن هۆکارو ڕنگه‌ی کاربگه‌رو گرنگن بۆ درووستکردنی دهقی نه‌ده‌بی، وینه‌و دهربرینی جوان و سه‌رنجپاکیشی لێ به‌ره‌م دیت، جوانیه‌کی تایبه‌ت به‌ دیره‌ شیعره‌کانی شاعیر ده‌به‌خشن، هه‌ر پیکه‌اته‌یه‌ک جۆره‌ داپشتنیک به‌ واتایه‌کی به‌هێز ده‌هینیته‌ کایه‌وه، چونکه ده‌قی شیعری داپشتنیک هونه‌رییه‌و شیوه‌ی ئاخوتنی تایبه‌ته، هه‌ر وه‌ک له ده‌قه شیعریه‌کانی (کامیلی ئیمامی-ئاوات) دا ده‌بیتریت، بۆ نمونه:

عه‌یی خه‌لکی قه‌ت مه‌یینه‌ هه‌ر سه‌رنج ده‌ عه‌یی خۆت

تا وه‌کو عه‌یبت به‌پۆشن، گیانه‌ غه‌یر و ئاشنا. (زه‌نبیلی ۱۳۸۱: ۶۱)

(ئاوات) ی شاعیر له‌م دیره‌ شیعره‌دا چه‌ندین جۆر له‌ شیوازه‌کانی داپشتنی له‌ (نه‌هێشتن، فرمان، ئامۆزگاری و هاندان) ی به‌یه‌که‌وه‌ کۆکردۆته‌وه، دهربرینیکه‌ راست و درۆ له‌ خۆیدا هه‌لناگریت.

ته‌وه‌ره‌ی دووهم: هۆکاره‌کانی داپشتن:

یه‌که‌م/ هۆکاری ده‌نگی:

له‌ بنچینه‌کانی پیکه‌اته‌ی شیوازه‌کانی داپشتنه، به‌ تایبه‌ت شیوازه‌کانی داپشتنی داخوای.

ئاوازی ده‌نگی: به‌پێی ئاوازی ده‌نگ شیوازه‌کانی داپشتن خێراترو جوانتر ده‌ستیشان ده‌کریت و ئاسانتر له‌ یه‌کتر جیا ده‌کرینه‌وه، ((بۆ مانه‌وه‌ی ئاخوتنه‌کانی؛ پێوسی به‌ وه‌لام و ده‌رگرتنه‌وه‌ هه‌یه، یان وه‌لامدانه‌وه‌ی کرداری، ئه‌مه‌ش وا ده‌کات؛ ئاخوتنه‌کان کراوه‌ داخراو نه‌بن)). (الطرابلسی، 1981، ص: 349).

دووهم/ هۆکاری رسته‌سازی و وشه‌سازی:

پیکه‌اته‌ی شیوازی داپشتن ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر ئامرازه‌کانی به‌تایبه‌ت (ئامرازی پرسیارو ئامرازی سویتند)، یان شیوه‌ی دیاریکراوه‌که‌ ره‌گه‌زه‌کانی له‌سه‌ر بنیات ده‌نریت، وه‌ک: شیوه‌ی (فرمان، سه‌رسوپمان)، ئه‌م ره‌گه‌زه‌کانه‌ش هاویه‌شی تیا ده‌که‌ن به‌ به‌شیکه‌ گه‌وره‌ له‌ دیاریکردن و گه‌یشتن به‌ مانای ده‌لاله‌ته‌کان.

سێیه‌م/ هۆکاری په‌وانیژی:

له‌ پیکه‌اته‌ بنچینه‌یه‌یه‌کانی شیوازه‌ دیاره‌کانی وه‌رگه‌رانه، له‌ هه‌سته‌ سۆزداریه‌کان به‌بێ بریاری ئاوهر (عه‌قل)، ئه‌مه‌ش زیاتر هه‌سته‌کان و ئاوهر پێچه‌وانه‌ ده‌که‌نه‌وه‌ له‌ (راستی زانست و راستگۆیی له‌ پا دهربرین). (الطرابلسی، 1981: 349-350).

چوارهم/ هۆکاری ده‌روونی:

شیوازه‌کانی داپشتن به‌ ئاخوتن بنیات ده‌نریت، ئاخوتنیش به‌ کاربگه‌ریه‌کانی ده‌روون گۆرانکاریان به‌سه‌ردادیت. یان ((رنگه‌ی پێده‌دات یان ڕنگه‌ی پێ نادات، بۆیه‌ به‌گۆره‌ی ئه‌وه‌وه‌ ماناوا ده‌لاله‌ته‌کانی هه‌مه‌ چه‌شن ده‌بن)). (الطرابلسی، 1981: 350). به‌مشیه‌یه‌ شیوازه‌کانی داپشتن: گه‌ر به‌خێنه‌ نیو ده‌قی شیعری؛ ئه‌وا چالاکی جۆراوجۆر و دهربرینی جوانی پێ ده‌به‌خشیت.

به‌شی دووهم: شیوازه‌کانی داپشتن له‌ شیعره‌کانی (کامیلی ئیمامی):

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی شیوازی داپشتن ده‌کریت به‌ دوو به‌شه‌وه‌: هه‌ر یه‌ک له‌ به‌شه‌کانیش لقی و به‌شی تری لێ ده‌بیته‌وه، له‌ خواره‌وه‌ هه‌ر یه‌که‌یان ده‌خه‌ینه‌ روو:

ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌ له‌ ژێر ناوینشانی (شیوازه‌ خوازه‌یه‌یه‌کانی داپشتن به‌ نمونه‌ی شیعره‌کانی (کامیلی ئیمامی) دا، مه‌به‌سته‌یکه‌ بۆ ده‌رخستنی جه‌وه‌ره‌و گرنگی شیوازه‌ خوازه‌یه‌یه‌کانی داپشتن.

مرۆف له‌ ناخی خۆیدا جوانی له‌ بێده‌نگی به‌ره‌م ده‌هینیت، له‌ جوله‌ی عه‌قلیش وشه‌ی به‌هێزو واتابه‌خش ده‌هینیته‌کایه‌وه، بۆیه‌ شاعیر له‌ داپشتنی شیعردا، جوانی له‌ پال فره‌واتای به‌ ده‌قی شیعریه‌که‌ی ده‌به‌خشیت.

ئامانج له‌م توێژینه‌وه‌یه‌ ده‌رخستنی توانای شاعیره‌ له‌ هۆنینه‌وه‌و داپشتنی شیعره‌کانیدا، له‌ لایه‌کی تر دۆزینه‌وه‌ی بانه‌مای شیوازه‌کانی داپشتنه‌ له‌ ده‌قه شیعریه‌کانی (کامیلی ئیمامی) دا، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ په‌په‌وه‌ی ڕبازی (وه‌سفی شیکاری) کراوه، بۆ ئه‌وه‌ی شیوازه‌ خوازه‌یه‌یه‌کانی داپشتن له‌ ده‌قی شیعری شاعیر به‌خێنه‌وه‌وه‌.

ئاوه‌رۆکی توێژینه‌وه‌که‌ له‌ پېشەکی و دوو به‌ش پیکه‌اتوه‌وه: به‌شی یه‌که‌م تایبه‌ت به‌ (داپشتن) هه‌وه‌یه‌ له‌گه‌ڵ گرنگترین هۆکاره‌کان و پیکه‌اته‌ی داپشتن باسکراوه. به‌شی دووهم تایبه‌ت به‌ شیوازه‌کانی داپشتن له‌ شیعره‌کانی (کامیلی ئیمامی) دا، دوو ته‌وه‌ر له‌خۆ ده‌گریت ته‌وه‌ری یه‌که‌م له‌ باره‌ی شیوازه‌کانی داپشتنی داخوایه‌ ته‌وه‌ری دووهم شیوازه‌کانی داپشتنی پێ له‌ داخوایه‌ به‌ نمونه‌ی شیعری خراونه‌ته‌وه‌وه‌.

سنووری توێژینه‌وه‌که‌ تایبه‌ته‌ به‌ شیعری شاعیر (کامیلی ئیمامی).

له‌ کۆتایی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا پوخته‌ی ئه‌و ئه‌نجامانه‌ی که‌ توێژینه‌وه‌که‌ پێ گه‌یشتوه‌ له‌گه‌ڵ سه‌رچاوه‌کان و کورته‌ی باسه‌که‌ به‌ زمانی کوردی و عری و ئینگلیزی خراونه‌ته‌وه‌وه‌.

کلیله‌ وشه‌: شیوازی داپشتن، داپشتنی داخوای، داپشتنی پێ له‌ داخوای، شیعری.

به‌شی یه‌که‌م: له‌ باره‌ی شیوازی داپشتنه‌وه‌:

ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م: چه‌مکی داپشتن:

شیوازی داپشتن جۆریکه‌ له‌ جۆره‌کانی واتاناسی و به‌شداری له‌ پیکه‌اته‌ی ده‌قی شیعری ده‌کات، ئه‌م شیوازه‌ ده‌گه‌رته‌وه‌ بۆ ئاستی (پیکه‌اته‌ی رسته‌سازی)، چونکه‌ شیوازی داپشتن په‌یوه‌سته‌ به‌لایه‌نی کاربگه‌ری زمان، واته‌: که‌رسته‌کانی زمانه‌ شیوازه‌کانی داپشتنیان له‌سه‌ر بنیات ده‌نریت.

شیوازی داپشتن مه‌ودای زیاتر بۆ داھینان له‌ زماندا ده‌ره‌خسینیت، ئه‌مه‌ش له‌ ڕنگه‌ی پیکه‌اته‌ی زمانی و به‌شدارکردنی ئاخپه‌وره‌ له‌ ئاخوتندا، له‌گه‌ڵیدا واتایه‌کی زۆر دیته‌ کایه‌وه، ئه‌م واتایانه‌ش جوانی و چالاکی و کاربگه‌ری و ویندانی زۆرتر بۆ ده‌قه شیعریه‌که‌ درووست ده‌که‌ن.

داپشتن، پیکه‌اته‌یه‌که‌ شیوازی جۆراو جۆرو کاربگه‌ر له‌خۆ ده‌گریت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شیوازی داپشتن: ڕنگه‌یه‌که‌ له‌رنگه‌کانی دهربرین له‌ ئاخوتن: بۆیه‌ ئه‌م جۆره‌ شیوازه‌ به‌وه‌ جیا ده‌کرته‌وه‌ که‌ وا (ناتوانریت له‌خۆیدا به‌راست و درۆ وه‌سف بکړیت). (هارون، 2001: 13) واته‌: داپشتن ((ئه‌و ئاخوتنه‌یه‌، له‌ خودی خۆیدا راستی و درۆ هه‌لناگریت، چونکه‌ واتای وشه‌که‌ی به‌ر له‌ دهربرینی بوونیکه‌ دهره‌کی نییه‌ له‌گه‌ڵیدا ڕنگ بێت، یان پێچه‌وانه‌ی بێت)).

(عتیق، 1974: 69)، بۆیه‌ داپشتن بۆ داواکردن و فرمانیکه‌ ((ئه‌م فرمان و داوایه‌ شتیکه‌ ناوخۆیه‌وه‌ واقیعیکی دهره‌وه‌ی نییه‌، تا بزانتیت راسته، یان درۆ، بۆیه‌ له‌خودی خۆیدا نه‌ راست نه‌ درۆ هه‌لناگریت)). (عزیز، ۲۰۱۰: ۶۸) ئه‌م فرمانه‌ ((هه‌ر یه‌ک قسه‌یه‌ فرمانیکه‌ و ئه‌لێت بیکه‌، به‌پێی و نه‌هێنێ تۆ

تهوهری به کهم: شیوازی داپشتنی داخوازی:

نهم شیوازه، به به شیکی گرنگ له شیوازهکانی داپشتن دادنهترت، بریتیه له (داواکردنی داواکراوئیک له لایهن ئاخپور، به لأم داواکه له کاتی داواکردنه که دا له بهر بوونی پنگریه که به دهست ناهینترت)). (القزویی، دون سنة الطبع: 135). واته: پیوستی به وه لأمی وهگر ههیه، بۆ جیهه جیکردنی داواکهی، داواکراوه کهش به پئی پیکهاتهی شیوازهکانی داپشتنی داخوازی ((وینهی جوراوجوری ده بیته به جیاوازی جوری رسته و واتاکه ی)). (العید، (2007)، ص: 154)، بۆیه شیوازی داپشتنی داخوازی ده بیته چه نندین جور.

یه کهم: شیوازی فرمان:

جوری یه کهمی شیوازی داپشتنی داخوازی، (فرمانکردنه بۆ کردنی کارئیک دیاریکراو (ماددی، یان مه عنهوی) بیته: له لایهن فرمانپیکراوه)). (المیدانی، (1996)، ص: 228). نهمهش به دوو مه رج ده بیته:

1- فرمانکار له پایه یه کی سه رووی فرمانپیکراو بیته.
2- فرمانکه پابه نندبوون له فرمانپیکراو درووست بکات. (مسته فا، (2011)، ل: 45).

واته ناراسته ی فرمانکه له سه روو بۆ خواروو بیته، له گه ل نهمهش فرمانکه له لایهن فرمانپیکراو جیهه جیکرت، به م پیهش چه نندین جوری ئی به رهه م دیت.

شیوازی فرمان ده کرت به دوو به شه وه:

1- شیوازی فرمانی درووست: به شی یه کهمی فرمانه، (فرمانکردنه بۆ کردنی کارئیک له بهرزوه بۆ نزم، به ناراسته کردنی شیوازیکی درووست، له هه مان کاتیدا فرمانپیکراو پابه ننده به کردنی کاره که)). (جمعه، 2005: 103). بۆ نهم شیوازه فرمانه یه له نپو دهقی شیعریدا زۆر به کهمی، ده نا به دی نایهت، نهمهش شیوازه ناساییه که ی فرمانه.

بۆ نمونه: کاتیک (پاشا به سه ریازه که ی ده لیت: خۆت ناماده بکه).

لێره دا: سه ریازه ده بیته خۆی ناماده بکات و ناشتوانیت پرسیته: بۆ؟

2- شیوازی فرمانی خوازه ی:

به شی دووه می ده رچوونی فرمانه له مانای سه ره کی خۆی، واته: ((ده کرت فرمان له واتای درووستی خۆی ده رچیت، چونکه فرمانی درووست: فرمانپیکردنه به کردنی کارئیک له بهرزوه بۆ نزم له و پوهوه فرمانپیکراو پیوسته جیهه جی بکات و پیوه ی پابه نند بیته، به لأم نه گه ر یه ک له و مه رجانیه له ده ستدا، نه و فرمانپیکردنه که ده رپین ده بیته له واتای تر، واته: ده بیته فرمانی داخوازی)). (عتیق، 1974: 77)، نه ویش له چه نندین شیوازه ده رده که ویت و جوانیه په وانپیکردنه کهش له م به شه به رهه م دیت. (مسته فا، 2011: 46). چونکه به پئی شیوازی فرمانپیکردنه که واتای جیا به فرمانپیکراو ده به خشیت، هه ر نهمه شه جوانی تابهت بۆ دهقی شیعری به رهه م ده هین. واته: شیوازی فرمانی خوازه ی بریتیه له ((شیوازی داپشتنی هه لپژێردراو و لادانی شاعیره له واتای راسته قینه، فرمانکردنه به کردنی کارئیک به جیهه جیکردن و پابه نندبوونی فرمانپیکراو به واتاو مه به ستی جیا جیا، نهمهش له شیوازی ده رپینی ناخواتنه که وه پرون ده بیته وه)). (مطلوب، 1980: 111) بۆیه شیوازی فرمانی خوازه ی ده بیته چه نندین جور، له خواره وه تیشک ده خه یه سه ر جوره کان.

شیوازهکانی فرمانی خوازه ی:

1- پارانه وه:

شیوازیکی فرمانی خوازه یه، ((له شیوه ی هاوار بۆ کردن و یارمه تی و کروزانه وه وه به خشین و به زه ی و هه ر داوا به کی تری هاوشپوهیه، فرمانیکه له به نده وه ناراسته ی خوداوه ده کرت)). (عتیق، 1974: 77)، بۆ نمونه:

یا ره بی وه ده رخه رۆژی ره حمه ت

لابه له سه ره نهم ولاته نه گه ت. (زه نبیلی، 1381: 241)

له م دپه شیعره دا: (کامیل) فرمانی (وه ده رخه، لابه ی) به شیوازه مه به ستی پارانه وه له خودای گه وره به کاره یناوه، به مهش هه ر دوو مه رجی فرمانی درووستی له ده ست داوه، چونکه: یه که میان: داواکه له (شاعیر) وه بۆ خوی گه وره به رزکراوه ته وه، واته: فرمانه که له بچووک و بپه زه وه بۆ گه وره به هپزه دهسه لاتدار ناراسته کراوه، بۆیه بوو به پارانه وه، دوو مه میان: مه رج نییه خوی گه وره فرمانه که ی جیهه جی بکات، واته: پابه نندبوون درووست نایته، به مشپوهیه شیوازی فرمانی خوازه ی به رهه م هاتوه.

2- نامۆژگاری:

شیوازیکی تری فرمانی خوازه یه، داواکردنیکه له شیوازی فرمان، وه ک نه وه ی فرمانکارو فرمانپیکراو وه ک یه ک بن. بۆ نمونه:

بروانه کاروباری خوداوه ندی ئینس و جان

قوده پت نووتی به رز و نه وی، عه رز و ناسمان. (زه نبیلی، 1381: 152)

له م دپه شیعره دا: (کامیل) فرمانی (بروانه ی) به شیوازه مه به ستی (نامۆژگاری) له به ننده یه ک به رهه م هیناوه، به مهش مه رجه کانی فرمانی درووستی له ده ست داوه شیوازی فرمانی خوازه یی درووست بووه.

3- شانازی:

شیوازیکی تری فرمانی خوازه یه، بریتیه له وه ی ((شیوازی فرمان ده شیت بۆ نامۆژگاری و پتووتی بیته، نه گه ر نامۆژگاریه که به مه به ستی پابه نندبوون نه بیته)). (فیود، 2004: 294) به رهه م دیت، بۆ نمونه:

وه ک ((نیمام)) به که غه یرو ناشنا لئی پارزیه

چونکه قه ت نه یکرد به عومری سپری خه لکی ناشکرا. (زه نبیلی، 1381: 61).

له م دپه شیعره دا: (کامیل) فرمانی (به ی) به شیوازه مه به ستی (شانازی) و گه یاندنی هه وال به رهه م هیناوه، نیمامی داوا ده کات له پاراستنی نه یی خه لکی وه ک نه و بن، به مهش شیوازی فرمانی خوازه یی درووست بووه.

4- تکا:

شیوازیکی تره له فرمانی خوازه یی، فرمانکارو فرمانپیکراو له یه ک ناست بن، فرمانکار به شیوازی تکا داوا به که ی ناراسته ی فرمانپیکراو ده کات، بۆیه ده بیته فرمانی خوازه یی له جوری (تکا). بۆ نمونه:

خزمینه وه کۆ بن که نه گه ر عاقل و پیاون

بیرو له کهس و کارو که مردون و نه ماون. (زه نبیلی، 1381: 197)

له م دپه شیعره دا: شاعیر فرمانی (وه کۆ بن ی) به شیوازه مه به ستی (تکا) به رهه م هیناوه، چونکه نه گه ر خزمه کانی باش بن، تکا که ی قه بو ل ده که ن، نه گه ریش باش نه بن، به قسه ی نا که ن، شاعیریش ناتوانیت ناچار یان بکات، بۆیه سیفاتی فرمانی درووست له ده ست ده دات، به مشپوهیه شیوازی فرمانی خوازه یی درووست بووه.

5- وشیارکردنه وه:

شۆبازیکه له نههیشتی خوازهبی ((نههیشتیکه له بئندهوه ئاراسته‌ی خودا ده‌کریت، هه‌ردوو مه‌رجه‌کانی نههیشتی درووست له ده‌ست ده‌دات، چونکه نههیکه‌ر بئنده‌یه‌و له خودا زۆر بچوو‌کتره، که نههیکه‌ی بۆ به‌رزکردۆته‌وه، خوداش قه‌ت ناچار نابێ چۆ به‌جی بکات، ئه‌گه‌ر بیکات نه‌وه له‌به‌ر په‌رحم و به‌زه‌ی خۆی به‌جی دێی، دهن‌ا هیچ)). (مسته‌فا، ۲۰۱۱: ۵۰). بۆ نمونه:

په‌بی نه‌وی نه‌بێ، نه‌ه‌وئ، ون نه‌بێ له‌ چاو

نه‌چیه‌ ده‌رئ له‌ دڵ که‌ دلم هه‌ر نه‌تۆی ده‌وئ. (زه‌نبیلی، ۱۳۸۱: ۱۰۲)

له‌م دێره‌ شیع‌ره‌دا؛ (کامیل) نههیشتی (نه‌وی نه‌بێ، نه‌ه‌وئ، ون نه‌بێ، نه‌چیه‌ ده‌رئ)ی به‌ شۆبازو مه‌به‌ستی پاران‌ه‌وه له‌ به‌رامبه‌ر خ‌وای گه‌وره به‌کاره‌یناوه، به‌مه‌ش هه‌ر دوو مه‌رجه‌ نههیشتی درووستی له‌ ده‌ست داوه، چونکه: یه‌که‌میان؛ داواکه له‌ (شاعیر)ه‌وه بۆ خ‌وای گه‌وره به‌رزکردۆته‌وه، بۆیه‌ بوو به‌ پاران‌ه‌وه، دووه‌میان؛ مه‌رجه‌ نیه‌ خ‌وای گه‌وره داواکه‌ی چۆ به‌جی بکات، واته: پابه‌ندبوون درووست نابێت، به‌مشۆیه‌ شۆبازو نههیشتی خ‌وازه‌ی به‌ره‌م هاتوو.

۲- داوا:

شۆبازیکه تری نههیشتی خ‌وازه‌یه‌، داواکردنیکه له‌ شۆبازو فرمان به‌لام به‌ نههیشتن و نه‌کردنی کاره‌که‌یه، بۆ نمونه:

ناهویمیدم مه‌که له‌ په‌حمه‌تی خ‌ۆت

بینه‌جی ئاره‌زوم و ئاواتم. (زه‌نبیلی، ۱۳۸۱: ۱۰۲)

له‌م دێره‌ شیع‌ره‌دا؛ (کامیل) نههیشتی (ناهویمیدم مه‌که)ی به‌ شۆبازو مه‌به‌ستی (داوا) به‌ره‌م ه‌یناوه، شاعیر داوا له‌ خودای گه‌وره ده‌کات له‌ مه‌به‌رانی خ‌ۆی بیه‌شی نه‌کات، بۆیه‌ شۆبازو نههیشتی خ‌وازه‌ی درووست بووه.

۳- نامۆزگاری:

شۆبازیکه نههیشتی خ‌وازه‌یه‌، (ئاراسته‌کردنی داواي نه‌کردنی کارنیک له‌ کاره‌کانه، له‌ پیناوا نامۆزگاری و رێنۆتی کردنیه‌تی، نه‌که له‌ پیناوا پابه‌ندبوون و جینه‌جیکردنی)). (جمعه، 2005: 124). بۆ نمونه:

مندال سهد نامان نه‌هیلن بشک

له‌ چاوما نابروی چه‌ند ساله‌م بتکن. (زه‌نبیلی، ۱۳۸۱: ۲۳۸)

له‌م دێره‌ شیع‌ره‌دا؛ (کامیل) نههیشتی (نه‌هیلن)ی به‌ شۆبازو مه‌به‌ستی (نامۆزگاری) بۆ مندالان به‌ره‌م ه‌یناوه، به‌مه‌ش مه‌رجه‌کانی نههیشتی درووستی له‌ ده‌ست داوه‌ شۆبازو نههیشتی خ‌وازه‌ی درووست بووه.

۴- تکا:

شۆبازیکه تری له‌ نههیشتی خ‌وازه‌ی، ((نه‌و کاته‌ی نههیشتنه‌که له‌ که‌سیکه‌وه بۆ که‌سیکی تر ئاراسته‌ ده‌کریت، که له‌ هه‌مانه‌ پله‌و هاوته‌مه‌ن بێ)). (عتیق، 1974: 84) به‌ره‌م ده‌ه‌یتیت. بۆ نمونه:

مه‌که تو خوا ده‌گه‌ل وی باسی عومری زۆر درێژ نه‌ی گوئ

دلی سافه، وته‌ی وا گیانه‌ زو باوه‌ر ده‌کا شه‌ونم. (زه‌نبیلی، ۱۳۸۱: ۶۵)

له‌م دێره‌ شیع‌ره‌دا؛ (کامیل) نههیشتی (مه‌که تو خوا)ی به‌ شۆبازو مه‌به‌ستی (تکا) به‌ره‌م ه‌یناوه، به‌مشۆیه‌ شۆبازو نههیشتی خ‌وازه‌ی درووست بووه.

۵- وشیارکردنه‌وه:

شۆبازیکه له‌ شۆبازه‌کانی فرمانی خ‌وازه‌ی، فرمانه‌که له‌ لایه‌ن فرمانکاره‌وه به‌شۆبازو وشیارکردنه‌وه په‌یام به‌ فرماننیکراو ده‌گه‌یه‌نیت. بۆ نمونه:

ئیه‌سته‌ش که‌ خه‌یالو له‌سه‌رو پرچی بلاوه

باش تی بگه‌ن نه‌و بیرو خه‌یاله‌ هه‌موو خا‌ون. (زه‌نبیلی، ۱۳۸۱: ۱۹۷)

له‌م دێره‌ شیع‌ره‌دا؛ (کامیل) فرمانی (ئیه‌گه‌ن)ی به‌ شۆبازو مه‌به‌ستی (وشیارکردنه‌وه) به‌ره‌م ه‌یناوه، به‌مجۆره‌ شۆبازو فرمانی خ‌وازه‌ی درووست بووه.

6- نا‌وران‌ه‌وه (دوعای به‌ کوئ):

شۆبازیکه تری فرمانی خ‌وازه‌یه‌، فرمانه‌که به‌شۆبه‌ی نا‌وران‌ه‌وه ئاراسته‌ی فرماننیکراو ده‌کریت بۆ به‌جینه‌نانی داواکه‌ی، به‌لام پابه‌ندبوون درووست نابێت. بۆ نمونه:

په‌حمی بکه‌ زو به‌ ناهی سه‌ردم

بینه‌یره‌ خودا ده‌وایی ده‌ردم. (زه‌نبیلی، ۱۳۸۱: ۲۰۴)

له‌م دێره‌ شیع‌ره‌دا؛ (کامیل) فرمانی (په‌حمی بکه، بینه‌یره‌)ی به‌ شۆبازو مه‌به‌ستی (نا‌وران‌ه‌وه) له‌به‌رامبه‌ر خ‌وای گه‌وره به‌ره‌م ه‌یناوه، واته پابه‌ندبوون درووست نه‌بووه، چونکه داواکه له‌ بئنده بۆ خودای گه‌وره‌یه بۆیه‌ شۆبازو فرمانی خ‌وازه‌ی درووست بووه.

دووهم- شۆبازو نههیشتن:

جۆریکی تره له‌ شۆبازو داره‌شتی داخ‌وازی، ((داواي نه‌کردنی کارنیک، له‌ رووی به‌رزی و پابه‌ندیه‌وه)). (اله‌اشی، 2005: 77). ئه‌مه‌ش فرمانکردنه به‌لام به‌ نه‌کردنی کاره‌که‌یه له‌ لایه‌ن داواکار، ئاراسته‌ی داواکه‌ش له‌به‌رزه‌ویه، بۆیه‌ پابه‌ندبوون درووست ده‌کات، واته: شۆبازو نههیشتن به‌ دوو مه‌رجه‌ به‌ره‌م دێت، له‌وانه:

۱- داواکار له‌ پابه‌یه‌کی گه‌وره‌تر بێت له‌ داواکار.

۲- داواکار پابه‌ندبوون له‌ داواکار درووست بکات. (مسته‌فا، ۲۰۱۱: ۴۹).

نههیشتن به‌ دوو نامرازی (نه، مه) درووست ده‌بێت، له‌ شیع‌ره‌کانی (کامیلی ئیمامی)دا؛ هه‌ردوو نامرازی (نه، مه) به‌ مه‌به‌ستی نه‌کردنی کارنیک له‌ لای داواکاره‌وه به‌کاره‌یناوه.

شۆبازو نههیشتن ده‌کریت به‌ دوو به‌شه‌وه:

۱- شۆبازو نههیشتی درووست:

ئه‌م شۆبازو بریتیه‌ له‌ ((فرمانی نه‌کردنی کارنیک که‌ گوئگر خه‌ریک بێ یا به‌ ته‌مان یا له‌وانه‌ بێ بیکات، داواکه‌ش ده‌بێ له‌ رووی ده‌سه‌لات و ده‌ست رۆیشتنه‌وه بێ، به‌ مه‌وه‌ش نههیشتنه‌که ده‌بێ به‌ نههیشتی درووست)). (گه‌ردی، ۱۹۷۹: ۳۴) چونکه به‌ بوونی هه‌ر دوو مه‌رجه به‌ره‌م هاتوو.

بۆ نمونه: (دایک به‌ منداله‌که‌ی ده‌لێت: خ‌ۆت پیس مه‌که).

منداله‌که ناچاره‌ پابه‌ند بێت، دهن‌ا دایکی سزای ده‌دات.

۲- شۆبازو نههیشتی خ‌وازه‌ی:

شۆبازیکه تری نههیشتن: نههیشتی خ‌وازه‌یه‌ ((داواي نه‌کردنی کارنیک، به‌لام به‌ شۆبه‌یه‌ک؛ ده‌رچوون بێت له‌ مانا راسته‌قینه‌که‌ی خ‌ۆی بۆ مانای تر، نه‌مه‌ش به‌ ه‌وی نه‌و به‌لگانه‌وه ده‌رده‌که‌وێت، که له‌ ده‌رپه‌نه‌کان ده‌بینه‌ت)). (عباس، 2005: 158) واته: به‌ نه‌مانی هه‌ر په‌کێک له‌ مه‌رجانه‌ی سه‌روو، شۆبازو نههیشتی خ‌وازه‌ی به‌ چه‌ندین شۆبازو به‌ره‌م ده‌ه‌یتیت.

شۆبازه‌کانی نههیشتی خ‌وازه‌ی:

۱- پاران‌ه‌وه:

شێوازێ پرسیاردهکرت به دوو بهشهوه:

1- شێوازێ پرسیاری درووست:

شێوازێکی پرسیاره؛ بریتیه له (داواکردنی تێگه‌یشتنه له پرسیارلێکراو).

(فیوود، 2004: 317). له‌مه‌وه بۆمان روون ده‌بێته‌وه شێوازێ پرسیاری

درووست دوو مه‌رجی هه‌یه بۆ درووستبوونی؛ له‌وانه:

1- پرسیارکار مه‌به‌ستی فێبوون و دلتیابوونی خۆی بێت له پرسیاره‌که‌ی.

2- پرسیاره‌که وه‌لامی بووێت. (مسته‌فا، ۲۰۱۱: ۶۲).

به هۆی ئەم مه‌رجانه‌وه‌یه (شێوازێ پرسیاری درووست) به‌ره‌م ده‌هێنێت.

بۆ نموونه: (سه‌عات چه‌نده؟)

ئه‌مه پرسیاریکه‌وه‌لامی ده‌وێت.

2- شێوازێ پرسیاری خوازه‌یی:

شێوازێکی تری پرسیار؛ پرسیاری خوازه‌یه، مه‌به‌ستی لێ زانیی شته‌که

نه‌بێت، به‌لکو مه‌به‌ستی گه‌یاندنی مانایه‌کی تر بێت، که له په‌وتی رسته‌که‌دا

ده‌رده‌که‌وێت، به واتایه‌کی تر؛ بێجگه له مه‌به‌ستی درووستی پرسیار که

داوای زانیی شته‌که، ده‌شێت پرسیاره‌که له‌مانا درووسته‌ی خۆی

ده‌ربجێت و مانایه‌کی خوازه‌یی بگه‌یه‌نێت که له رسته‌که‌دا ده‌رده‌که‌وێت.

(که‌ردی، ۱۹۷۹: ۳۷ و ۴۲)، به له ده‌ستدانی مه‌رجه‌کانی پرسیاری درووست،

پرسیاری خوازه‌یی به چه‌ندین شێواز درووست ده‌بێت، هه‌ر یه‌ک له

شێوازه‌کانیش بۆ گه‌یاندنی مه‌به‌ستی، وه‌ک له شیعره‌کانی (کامیلی ئیمامی)

ده‌بینین به شێوازه‌کانی پرسیاری خوازه‌یی، هه‌سته‌کانی خۆی له (خه‌مباری و

مه‌هره‌بانی و دله‌راوکی و خۆشی و پارایی و) ده‌رپه‌وه.

شێوازه‌کانی پرسیاری خوازه‌یی:

1- پارانه‌وه:

شێوازێکی پرسیاری خوازه‌یه، مه‌به‌ستی لێ پرسیاریکه له به‌نده‌وه ئاراسته‌ی

خوا ده‌کرت، لێره‌دا مه‌به‌ستی زانین و وه‌رگرتنی وه‌لام نییه، به‌لکو داوایه‌که

له به‌نده‌وه بۆ خوای گه‌وره به‌رزکراوه‌ته‌وه. بۆ نموونه:

خودا بۆچی منی بێچاره‌ بن ده‌ردو به‌لام ناکه‌ی

ئیلاهی بۆچی ده‌ردی من به په‌حمی خۆت ده‌وا ناکه‌ی. (زه‌نبیلی، ۱۳۸۱)،

ل: ۱۲۳)

له‌م دێره شیعره‌دا؛ (کامیل) به‌هۆی وشه‌ی پرسی (بۆچی) به شێوازو

مه‌به‌ستی (پارانه‌وه) له به‌رامبه‌ر خودای گه‌وره به‌ره‌م هێناوه، به‌مه‌ش

شێوازێ پرسیاری خوازه‌یی درووست بووه.

2- خۆزی:

شێوازێکی تری له پرسیاری خوازه‌یی، له پرسیارکردندا به‌رجه‌سته ده‌بێت،

پرسیارکار ئاوا ئه‌هێنانه‌دی هه‌ندێ شت ده‌خوازێت، به‌مشێوه‌یه له باری

درووستی خۆی ده‌رده‌چێت، چونکه مه‌به‌ستی زانیی زانیاری نییه به‌لکو

پرسیاریکی خۆزیه. بۆ نموونه:

کوا مه‌رگ بێت و به‌خێری بێنم

گیانی شیرینمی بۆ ده‌ریبێنم. (زه‌نبیلی، ۱۳۸۱: ۲۳۷)

له‌م دێره شیعره‌دا؛ (کامیل) به‌هۆی وشه‌ی پرسی (کوا) به شێوازو مه‌به‌ستی

(خۆزی) به‌ره‌م هێناوه، واته: (خۆزگه مه‌رگ ده‌هات)، نه‌مه‌ش وایکردوه

شێوازێ پرسیاری خوازه‌یی درووست بێت، چونکه مه‌به‌ستی زانین و وه‌رگرتنی

وه‌لام نییه.

3- گه‌یه:

ئه‌مه شێوازێکی تری نه‌هێشتی خوازه‌یه، ئه‌و کاته به‌ره‌م ده‌هێنێت که

داواکار په‌یامه‌که‌ی بۆ مه‌به‌ستی ناگادارکردنه‌وه‌ی داواکراو؛ داواکه‌ی

ئاراسته‌ ده‌کات. بۆ نموونه:

رامه‌وه‌سته به‌لام ملت بشکی

نه‌کو راهه‌ستی ئابرووت بتکی. (زه‌نبیلی، ۱۳۸۱: ۲۲۸)

له‌م دێره شیعره‌دا؛ (کامیل) نه‌هێشتی (رامه‌وه‌سته به‌لام) به شێوازو

مه‌به‌ستی (وشیارکردنه‌وه) له به‌رامبه‌ر که‌سیک به‌ره‌م هێناوه، به‌مه‌ش

شێوازێ نه‌هێشتی خوازه‌یی درووست بووه.

6- دلدانه‌وه:

شێوازێکی تری له نه‌هێشتی خوازه‌یی، داواکار به شێوازێکی نهرم داوای

نه‌کردنی کارێک له داواکراو ده‌کات، ئەم شێوازه نه‌هێشتنه خوازه‌یه

کارگه‌ری ئه‌رتی به دروونی داواکراو ده‌به‌خێت. بۆ نموونه:

خه‌م مه‌خۆن یاران مه‌ئین رۆی ((عه‌لی)) شێری خودا

پاک و روسور بۆ حوزری چه‌زه‌تی مه‌ولا ده‌چی. (زه‌نبیلی، ۱۳۸۱)، ل:

۱۶۰)

له‌م دێره شیعره‌دا؛ (کامیل) نه‌هێشتی (خه‌م مه‌خۆن) به شێوازو

مه‌به‌ستی (دلدانه‌وه) له به‌رامبه‌ر یاران به‌ره‌م هێناوه، هه‌روه‌ها (کامیلی

شاعیر) له‌هه‌مان کاتدا نه‌هێشتی (مه‌ئین رۆی) به‌شێوازو مه‌به‌ستی

(ده‌رخستنی خه‌م و په‌ژاره) به‌ره‌م هێناوه، به‌مه‌ش شێوازێ نه‌هێشتی

خوازه‌یی درووست بووه.

سییه‌م- شێوازێ پرسیار:

جۆریکی تری له شێوازی داڕشتنی داخوازی (شێوازی پرسیاره) (ئه‌وه شێوازه‌یه

له درووندا جوته‌ ده‌ورووژێت، داواکار؛ به‌شێوازێ پرسیار داواکه‌ی له

داواکراو ده‌کات، له رووی ئه‌و بابه‌تانه‌ی که له هه‌ست و نه‌سته‌یه‌وه؛

وه‌لامیان پێوسته)). (السید فوده، بدون سنة الطبع: 296). واته:

ورووژاندنیکه له ناخی داواکاره‌وه درووست ده‌بێت و ((ده‌برینه له ناخی دڵ و

ده‌روون، ئاره‌زووی زانین و خستنه‌رووی ئه‌وه‌ی له دلدانه‌یه سه‌باره‌ت به

خوودی وێژدان و دله‌راوکی و پاراکان، که له وێژدانی داواکار درووست بووه،

هه‌ولدانه بۆ ناشکرکردن و خستنه‌رووی شته‌ شاراوه‌گانه له ده‌وری

متبوون)). (مراض، 1998: 173). به مه‌به‌ستی به‌دی هێنانی واتای نوێ به

شێوازی سه‌رنجراکێش، به‌مشێوه‌یه پرسیار بریتیه له ((داواکردنی زانیاری

له بابه‌ی شتیکی، که پیشتر روون و زانراو نه‌بووه)). (مطلوب، 1983: 181).

تێگه‌یشتن له شێوازه‌کانی پرسیار؛ له لایه‌ک به‌پێی نامرازه‌کانی پرسیار

ده‌بێت، له لایه‌کی تری به‌پێی ئاوازی ده‌برینه‌وه ده‌بێت، واته: تێگه‌یشتن له

واتای پرسیاره‌کان ده‌گه‌یه‌نێته‌وه بۆ شێوازی ده‌برین و داڕشتن، دیاره پرسیاری

درووست هه‌ر یه‌ک جۆره‌وه پرسیاریکه؛ وه‌لامی ده‌وێت، ئه‌ویش له ئیو

شیعردا زۆر به‌که‌می، دانا به‌دی نایه‌ت، به‌لام ((سنووردارکردنی واتای

په‌وانیژی خوازه‌یی بۆ پرسیارکار؛ به‌ناسانی به‌ده‌ست ناهێنێت، له‌به‌ر

ئه‌وه‌ی واته به‌شێوه‌یه‌کی به‌رفراوان بلام ده‌بێته‌وه، نه‌مه‌ش به‌پێی باری

ده‌روون و هه‌ست سۆزو هه‌لچوونی مرۆف گۆرانکاری به‌سه‌ر واته‌که‌یدا

دیت)). (الحسینی، 2004: 215) به‌پێی نامرازه‌کانی زمان و چۆنیه‌تی داڕشتنی؛

لادانی جۆراوجۆر به‌پێی هه‌ست و دروونی شاعیر درووست ده‌بێت،

شێوازی داڕشتنی پرسیاریش، نه‌پێی ئاخاوتنه‌کانی دروونی شاعیر ده‌رده‌خات

چونکه شیعرده‌برینیکی داھینه‌رانه‌یه؛ له ناخی شاعیره‌وه هه‌لده‌قوڵێت.

بۆيە وەك خۇزگەيەك لە دۆل و دەروونی خۇزیکار دەمئیتەو، لێردا لە پێشبینیکردن جیا دەبیتەو، چونکە بریتییە لە ((پێشبینیکردنی پرودان کارئێکی خۆشەویست لە داهاوتودا)). (الیمینی، 2002: 160). واتە لێردا کارەکە دەکریت لە داهاوتودا پروبدات، ئەمەش وا دەکات لە واتای شیوازی خۇزی جیا بێتەو، چونکە خۇزی داواکردنێکی خۆشەویستە، کە بە دەست هێنانی پێشبینی نەکراو، یان پرودان یان بەدیمئینانی مەحالە، لەگەڵ ئەمەشدا خۇزیکار پەنا دەبات بە داواکردنی، بە مەبەستی پێشاندنی ئارەزووکانی ناخی لە لایەک، لە لایەکی تریش بۆ خالیکردنەو دەبرین لە بارئێکی هەست و دەروونی دیاریکراو، بەلام تەنیا وەك خۇزگەيەك و ناخ هەلکێشانێک لە دەروونی خۇزیکاردا دەمئیتەو. لە شیعەرکانی (کامیلی ئیمامی) بەرپێوەی کەمتر لە هونەرەکانی تر بەکارهێنراو، لەگەڵ ئەمەشدا وێنەییکی جوان و سەرنجراکێشی لەپاڵ گەیانندی واتای بەرز درووستکردوو.

شیوازی خۇزی دەکریت بە دوو بەشەو:

۱- شیوازی خۇزی درووست:

ئەم شیوازی خۇزی، داخواریکار داواکە ی هەرگیز بەدی نایەت. بۆ نموونە:

مانگیش کە بە وێنە دێتە ئاوی

خۇزگە لە پرا دەکەوتە داوی. (زەنبیلی، ۱۳۸۱: ۲۱۰)

لەم دێرە شیعەرەدا؛ (کامیل) ئامرازی (خۇزگە) ی بەکارهێنراو، شاعیر ناواتە خوازی شتیکی کە هەرگیز پرو نادات، واتە: ئەم خۇزگە ی هەرگیز بەدی نایەت، بۆیە شیوازی خۇزی درووست بەرەم هێنراو.

۲- شیوازی خۇزی خوازی:

ئەم شیوازی خۇزی دەکریت داخواریکار داواکە ی بەدی بێت و مەحال نییە. بۆ نموونە:

کوئی چوو ئەم سأل برا خەمخوارە کەم

سەد هەزار خۇزگەم بە سألێ پارە کەم. (زەنبیلی، ۱۳۸۱: ۱۶۱)

لەم دێرە شیعەرەدا؛ (کامیل) ئامرازی (خۇزگە) ی بە شیوازی مەبەستی (پارانەو) بەکارهێنراو، واتە: یا خوا وەکو سألێ پار بێتەو، ئەمەش ئاساییە بەدی بێت، بەمەش شیوازی خۇزی خوازی درووست بوو.

پێنجەم- شیوازی بانگکردن:

جۆرئێکی تر لە شیوازی دارشتنی داخواری (شیوازی بانگکردن)ە، بریتییە لە ((دارشتن بە بانگکردن، یان

بانگکردن بە وشە یەك گوزارشتی ئێ دەکات، بۆ ئەوەی بانگکراو بە دۆل بانگکار پەسەند بکات، ئەمەش لە خۆیدا مەبەستی نییە، بەلکۆ ئەو بانگکردنە بۆ ئەوەیە دوا ئەو وشە یە دەست پێبکات، یان بۆ ئەوەی بزانیت بانگکراو نامادە ی، یان نامادە نییە، یان بۆ ئەوەی سیفەتیکی بداتە پال)).

(الجرجانی، 1997: 103). بانگکار بە مەبەستی بانگکراو بانگ دەکات، دەشیت مەبەستی وشیارکردنەو بێت، ((واتە داوا ی دەکات هوشیار بێتەو)) (گەردی، ۱۹۷۹: ۴۵)، (کامیلی ئیمامی) ئەم شیوازی دارشتنی لە شیعەرکانیدا بەکارهێنراو، هەندیک جار بۆ واتای درووستی خۇی هاتوو، هەندیک جاریش بە واتا مەبەستی خوازی هێناو، ئەمەش جوانییەکی تاییەتی بە دارشتنی شیعەرکانی بەخشیوو.

شیوازی بانگکردن دەکریت بە دوو بەشەو:

۱- شیوازی بانگکردنی درووست:

شیوازی تری پرساری خوازییە، پرساریکار بە مەبەستی گەیانندی گلەیی پەيامەکە ی دەگە یە نیت، ئەمەش وا دەکات لە باری درووستی خۇی دەربجیت. بۆ نموونە:

چلۆن بفرم، پەرو بۆم هەلۆه یو

چلۆن خۇل کەم بەسەردا، دەستە بەستەم. (زەنبیلی، ۱۳۸۱: ۹۳)

لەم دێرە شیعەرەدا؛ (کامیل) بەهۆی وشە ی پرسی (چلۆن) بە شیوازی مەبەستی (گلەیی) بەرەم هێناو، بۆیە شیوازی پرساری خوازی درووست دەبیت.

۴- مېرەبانی:

شیوازیکە لە شیوازیکانی پرساری خوازی، بە دەرجوونی پرساری مەبەستی درووستی خۇی دەبیت، ئەو کاتە ی پرساریکارە ئاراستە دەکریت بۆ دەبرینە لەو هەستە جوانانە ی پرساریکارە یەتی. بۆ نموونە:

گەر لە ژێر چەتری شەفاعەت پێم نەکە ی چبکەم ئەمن؟

کوئی بجم کوێر و فەقیر، ناشارەزایی مەحشەرم. (زەنبیلی، ۱۳۸۱: ۴۷)

لەم دێرە شیعەرەدا؛ (کامیل) بەهۆی وشە ی پرسی (چ، کوئی) بە شیوازی مەبەستی (مېرەبانی) لە پێناو دەرختنی سۆزو مېرەبانی پیغەمبەر محمد (د.خ) بەرەم هێناو، بەمشۆه یە شیوازی پرساری خوازی درووست دەبیت.

۵- وشیارکردنەو ترساندن:

شیوازی تری پرساری خوازییە، ئەو کاتە درووست دەبیت کە پرساریکارە کە بۆ مەبەستی وشیارکردنەو دەرختنی ترس بێت، ئەو کە بۆ داواکردنی زانیاری لە بارە ی نازنارێک بێت. بۆ نموونە:

کوا یار و پەرفیق و کەس و کار، دا بیک و بابو

چۆن پۆیین و کوئی چون و چیو، پەخش و بلاون. (زەنبیلی، ۱۳۸۱: ۱۹۷)

لەم دێرە شیعەرەدا؛ (کامیل) بەهۆی وشە ی پرسی (کوا، چۆن، کوئی، چی) بە شیوازی مەبەستی (وشیارکردنەو ترساندن) بەرەم هێناو، لە ناخی خۆیدا هەوا ئێکی هەلگرتوو، واتە: ئێوێش دەمرن. ئەمەش بوو ئەو هۆی ئەو ی شیوازی پرساری خوازی درووست بێت.

۶- سەرسامی:

شیوازی تری پرساری خوازییە، ئەو کاتە ی پرساریکارە لە مەبەستی درووستی خۇی دەرجوو بێت و بۆ مەبەستی سەرسامی لە بەرامبەر پرساریکارە بەکارهێنراو، واتە: پێویستی بە وەلام و زانی نییە، تەنیا دەرختن و دەبرین لە جوانی چەند شتیکی. بۆ نموونە:

چ شەوی یو شەوی جومعە کە شەوی زەلزەلە بو؟

شەوی سۆز و شەوی پڕ سۆز و هەرا و مەشغەلە بو؟ (زەنبیلی، ۱۳۸۱: ۱۵۹)

لەم دێرە شیعەرەدا؛ (کامیل) بەهۆی وشە ی پرسی (چ) بە شیوازی (سەرسامی) بە مەبەستی دەرختنی خۇشی و گەورەیی و بەرە کەتی شەوی هەبێ بەرەم هێناو، بەمەش شیوازی پرساری خوازی درووست دەبیت.

چوارەم: شیوازی خۇزی:

جۆرئێکی تر لە شیوازی دارشتنی داخواری، ((داوا ی شتیکی خۆشەویستە، چاوە پوان ناکریت بەدی بێت، یان لەبەر ئەوەی مەحالە، یانیش لەبەر ئەوەی ئاساییە بەدی بێت، بۆ ئەوەی هیچ ئارەزوویکە لە بەدیمئینانیدا هەبێت)). (الجارم، 2005: 247)، بەو واتایە خۇزیکار مەحالە ناواتە کە ی بێتەدی،

ئەي سەيىدى كائىنات و جىي شانازى

زىندە لە پەيامبەران نەتق شابازى. (زەنبىلى، ۱۳۸۱: ۴۹)

لەم دېرە شىعەردا؛ (كامىل) بەھۆى وشەي بانگکردنى (ئەي) بە شىوازو مەبەستى (شانازى) لە بەرامبەر (يىغەمبەر محمد (د.خ)) بەرھەم ھىناو، بەمچۆرە شىوازى بانگکردنى خوازەيى درووست بوو.

۴- سەرسامى:

شىوازىنى تىرى بانگکردنى خوازەيى، بانگكار لە بارى درووستى خۆى دەردەچىت و سەرسامى خۆى لە بەرامبەر بانگكارو دەردەبېرىت. بۇ نموونە:

ئەي ((شفيح الامم)) چ خۆش لەقەبى

چ بە عوزم و وىقارو با ئەدەبى. (زەنبىلى، ۱۳۸۱: ۱۷۷)

لەم دېرە شىعەردا؛ (كامىل) بەھۆى وشەي بانگکردنى (ئەي) بە شىوازو مەبەستى (سەرسامى) لە بەرامبەر نازانو و گەورەيى و خوو و پەوشتى (يىغەمبەر محمد (د.خ)) بەرھەم ھىناو، ئەمەش بوو تەھۆى ئەوئەي شىوازى بانگکردنى خوازەيى درووست بېرىت.

۵- گەورەکردن (تەعزىم):

شىوازىنى ترە لە شىوازى بانگکردنى خوازەيى، بانگكار لە بارى درووستى خۆى دەردەچىت و بە مەبەستى دەرختى گەورەيى (تەعزىم) کردنى بانگكارو. بۇ نموونە:

ئەي خوداوەندى ناسمان وزەمىن

سانعى رۆژو شەو مەھو پەروىن. (زەنبىلى، ۱۳۸۱: ۱۷۷)

لەم دېرە شىعەردا؛ (كامىل) بەھۆى وشەي بانگکردنى (ئەي) بە شىوازو مەبەستى (وەسەف) لە بەرامبەر گەورەيى و دەسەلاتى خوداى گەورە بەرھەم ھىناو، بۆيە شىوازى بانگکردنى خوازەيى درووست بوو

۶- ھاندان:

شىوازىنىك لە شىوازەكانى بانگکردنى خوازەيى، بانگكار لە بارى درووستى خۆى دەردەچىت و ھانى بانگكارو دەدات. بۇ نموونە:

كوردەكان، ئەي كوردەكان، ئەي لاوى پىر ھىزو قەووت

رۆژى سەندى خوتى ئەو جوتە شەھىدە جوانەيە. (زەنبىلى، ۱۳۸۱: ۱۴۹)

لەم دېرە شىعەردا؛ (كامىل) بەھۆى وشەي بانگکردنى (ئەي) بە شىوازو مەبەستى (ھاندان) لە بەرامبەر لاوى كورد بەرھەم ھىناو، ئەمەش واىكردوو شىوازى بانگکردنى خوازەيى درووست بېرىت.

تەوئەرى دووھەم- شىوازى دارىشتى بىن لە داخوازى:

مەبەست لەم شىوازى دارىشتە ((ئەوئەيە كە ناخپوئە لە كاتى ناخاوتى شتىك داوا ناكات، كە بە دەھاتى مەھال بېرىت)) (الجارم، 2005: 203) يان دەوتىرت شىوازى دارىشتى بىن لە داخوازى ((داواكارىيەك داوا ناكات، كە بەدەست نەھىترىت)). (المراغى، 1993: 61)، واتە: ناخپوئە داوايەك دەكات كە مەھال نەبىت بۇ بە دەستىننى، بۆيە ئەم بەشە دەبىتە چەندىن جۆر:

يەكەم- سوئىند:

سوئىند خوارىن بۇ گەباندنى پەيامى دىنبايە بە بەرامبەر، لە لاي شاعىر (ئاوات) دا بە پوونى لە شىعەردەكانى دەبىترىت: بۇ نموونە:

ماوين بەلام چ مان بە خودا مەرگ خۆشترە

مەرگىكە نىوئەي زىنە، چ زىن، زىنى ترش و تالى. (زەنبىلى، ۱۳۸۱: 194)

لە نىوئەي دېرى يەكەمدا، (بە خودا): سوئىند خوارىن بە خوداى تاك، شاعىر لېرەدا دەبەوت بە سوئىند خوارىن جەخت لەسەر ھىوا خواستىن بە مەرگ

شىوازىنى بانگکردنە: بىرىتەيە لە بانگکردنى بانگكارو بە وشەيەك، واتە: ناگادارکردنەوئەي بانگكارو بە وشەيەك، بۇ ئەوئەي لە دوئەي ئەمە بانگكار شتىك بە بانگكارو پايگەنەبىت، ئەم شىوازە بانگکردنەش؛ دەبىت چەند مەبەستىك بەدبىتەبىت، لەوانە:

أ - بانگکردنەكە بۇ مەبەستى وشىارکردنەوئەي بانگكارو بېت.

ب - بانگكارو دەبىت ئاقل بېت، چونكە ئەگەر ئاقل نەبىت، ئەوا بانگکردنەكە ئەركى خۆى بەجى نەھىتەبىت.

ج - بانگكارو دەبىت كەسىك بېت، يان چەند كەسىك بىن، لە نىزىكى بانگكار بىن و دەنگىان بگاتە يەكتەر.

د - لە بانگكارو دا پابەندى درووست بكات. (مستەفا، ۲۰۱۱: ۷۴).

بۇ نموونە: (رۆلە رۆلە وەرە).

ئەم رستەيە بانگکردنى درووستە، چونكە ھەر يەك لە مەبەستانەي سەرھوئەي تىدا بەدى ھاتوو.

بەلام ئەگەر ھەر يەك لە مەبەستانە نەبەتەدى، ئەوا شىوازى بانگکردنەكە دەگۆرىت بۇ بانگکردنى خوازەيى.

۲- بانگکردنى خوازەيى:

بەشى دووھەمى بانگکردن ((دەشەت بانگکردن لە ماناى درووستى خۆى دەرىچىت و گوزارشت لە چەندىن

ماناى تر بكات، بە ھۆى بەلگەو دەزانىت كە بانگکردنى درووست نىبە)). (الھاشى، 2005: ۹۷) چونكە بۇ مەبەستى تر بەكارھىناو، ھەرەك لە شىعەردەكانى (كامىل) دا دەبىترىت؛ مەبەست گەئىكى بە ھۆى شىوازى بانگکردنەوئەي درووستكردوو.

۲- شىوازەكانى بانگکردنى خوازەيى:

۱- پارانەوئە:

شىوازىنىك بانگکردنى خوازەيى، بانگكار بەندەيى، بانگكارو خوداى گەورەيە، بۇ مەبەستى خوازەيى بەكارھىناو، چونكە مەبەستى درووستى خۆى لە دەست داو، تا وەكووئەلامى بىداتەو. بۇ نموونە:

مەزەعەي خاتى بى خۆم دىوئە من و داسى كول

ئەي خوداى بە چ دروئەنە بگەم، چى بدورم؟ (زەنبىلى، ۱۳۸۱: ۱۱۴)

لەم دېرە شىعەردا؛ (كامىل) بەھۆى وشەي بانگکردنى (ئەي) بە شىوازو مەبەستى (پارانەوئە) لە بەرامبەر خوداى گەورە بەرھەم ھىناو، واتە: (ئەي) خوداى نازانم، فېرم بگە، بەمەش شىوازى بانگکردنى خوازەيى درووست بوو.

۲- گلەيى:

شىوازىنىك ترە لە بانگکردنى خوازەيى، بانگكار بە مەبەستى گەباندنى گلەيى بانگكارو بانگ دەكات، بۆيە لە بارى درووستى خۆى دەردەچىت. بۇ نموونە:

ئەي چەرخى زەمانە ھات و چو، ئەمىنى كوشت

بەردەركى خەلك شەرم و شكۆ، ئەمىنى كوشت. (زەنبىلى، ۱۳۸۱: ۲۸۱)

لەم دېرە شىعەردا؛ (كامىل) بەھۆى وشەي بانگکردنى (ئەي) بە شىوازو مەبەستى (گلەيى) لە بەرامبەر چەرخى زەمانە بەرھەم ھىناو، بۆيە شىوازى بانگکردنى خوازەيى درووست بوو.

۳- شانازى:

شىوازىنىكە لە شىوازەكانى بانگکردنى خوازەيى، بانگكار لە بارى درووستى خۆى دەردەچىت و شانازى بە بانگكارو دەكات. بۇ نموونە:

له دیوانی (کامیلی نیمامی) به دیکردوووه، که به شیکه گهره شیعیریه تی دهقه کانی له م پنگه یه وه بهرجه سته دهکات.

۳. په پیام گه یاندن له پشتی ئەم شیوازه خوازهبیانه، دهقه کان له دهقی ناساییه وه دهگۆرن بۆ دهقی نوخه بی، بۆیه خوئنه ر وشیار نه بی، ناتوانیت بهم شیوه یه له هه موو مه به سته کانی بگات.

سه رچاوه کان:

یه که م- سه رچاوه کوردییه کان:

۱- زهنبیلی، حاجی سه یید کامیل نیمامی (۱۳۸۱ هه تاوی): دیوانی ئاوات (کامیل شای زنبیلی)، لیکۆلینه وه وه له سه ر نووسی: سه یید نه جمه دیخی نه نیسی، ده زنگای چاپ و بلاوکردنه وه ی ره ره وی مه هاباد، مه هاباد.

۲- سه جادی، عه لانه دین (۱۹۸۶): خووشخوانی (گوزاره کاری- په وانکاری- جوانکاری)، چاپخانه ی زانکۆی سه لآحه دین، هه ولێر.

۳- عزیز، ژوان عبدالسلام (۲۰۱۰): دارشتن وه ک یه کیک له گرنگترین فۆرمه کانی واتاناسی، گۆفاری رمان، ژماره (۱۶۰)، هه ولێر.

۴- گهردی، عزیز (۱۹۷۹): په وانیکۆی له ئەدهبی کوردیدا (واتاناسی)، بهرگی سییه م، چاپخانه ی کاکه ی فلاح، سلێمانی.

۵- مسته فا، د. ئیدریس عه بدوللا (۲۰۱۱): لایه نه ره وانیکۆییه کان له شیعیری کلاسیکی کوردیدا (به نمونه ی حه مدی و حاجی قادری کۆی)، چاپخانه ی حاجی هاشم، هه ولێر.

دووهم- سه رچاوه عه ره بییه کان:

6- الحسینی، راشد (2004): "البني الأسلوبية في النص الشعري"، الطبعة الأولى، دار الحكمة، لندن.

7- الجارم، علي-مصطفى أمين (2005): "البلاغة الواضحة (البيان والمعاني والبدیع)", الطبعة الأولى، دار العلم الحديث، المدين (۴).

8- الجرجاني، محمد بن علی بن محمد (1997): "الإشارات والتنبيهات في علم البلاغة"، مكتبة الأدب، المدين (۴).

9- السيد فودة، د. عبدالعليم (بدون سنة الطبع): "أساليب الأستفهام في القرآن الكريم"، مؤسسة دار الشعب، مصر، القاهرة.

10- الطرابلسي، محمد الهادي (1981): "خصائص الأسلوب في الشوقيات"، المطبعة الرسمية للجمهورية التونسية، تونس.

11- العيد، د. محمد (2007): "اللغة والأبداع الأدبي"، الطبعة الأولى، الأكاديمية الحیثة للکاتب الجامعی، القاهرة-مصر.

12- القزويني، الخطيب (دون سنة الطبع): "الإيضاح في علوم البلاغة (المعاني والبيان والبدیع)، دار الكتب العلمية، بيروت-لبنان.

13- المرغی، أحمد مصطفى (1993): "علوم البلاغة (البيان والمعاني والبدیع)", الطبعة الثالثة، دار الكتب العلمية، بيروت-لبنان.

14- الميداني، عبدالرحمن حسن حبكة (1996): "البلاغة العربية (أسسها، وعلومها، وفنونها)", المجلد الأولى، الطبعة الأولى، دار القلم، دمشق.

15- الهاشي، السيد أحمد (2005): "جواهر البلاغة"، الطبعة الأولى، دار المعرفة، بيروت-لبنان.

16) اليماني، يحيى بن حمزة بن علی بن إبراهيم العلوي (2002): "الطرز المتضمن لأسرار البلاغة وعلوم حقائق العجاز"، المجلد الثالث، الطبعة الأولى، المكتبة العصرية صيدا، بيروت.

له جياتی ژيانکردن بکات، به دهياتی ژيانکی خووش مه حال نييه، به لام بارودۆخ پنگر بووه، به مەش دارشتی بن له داخوای درووستبووه.

دووهم- سه رسورمان:

ئەم جوړه یان په یامی نێردراو به نامراز و وشه کانی تایبهت به سه رسورمانه وه: وهک: (عه جايب، بهه بهه، هه ی هه ی، ئای، وای، سه یه، ...) درووست دهکەن، (ئاوات) به هۆی ئەم وشه و نامرازانه وه: دارشتی بن له داخوای به ده پیناوه، بۆ نمونه:

عه جايب مای ((نیمامی)) به وه هه موو دهردانه وه

کێیه نه مپۆکه وه کو تو به نه دهی جهرگ و دل پساو. (زهنبیلی، ۱۳۸۱: 1۲۳)

له نیوه دێری یه که مەدا (عه جايب) هاتووه، وشه یه که بۆ سه رسورمان له هه ندیک شت دهرده پدیت، شاعیر سه ری له خۆی سورماوه که وا چۆن به وه هه موو ناخۆشی و نه خووشیه و تا ئیستا له ژياندا ماوه.

سییه م- پیاوه لدان:

ئەم جوړه شیان بریتیه له پیاوه لدان و پيشاندانی کرده وه ی چاکي که سی پیاوه لگوتراو، (ئاوات) دوو جوړ پیاوه لدان هه یه: بۆ نمونه:

شیرین زمان و نه فسه حه نه و، بۆیه ((کامیل)) یش

جوانه وشه ی زمانی به مه دخی موله بیه سه. (زهنبیلی، ۱۳۸۱: ۴۸)

له م دێره شیعه ردا شاعیر مه دخی (په یغه مبه ر محمد د.خ) کردووه، که چۆن (کامیل) له جوانی و شیرینی کارو کرده وه کانی په یغه مبه ر (د.خ) وشه کانی به شیوازی پیاوه لدان پێ به جوانی ده ربیرووه. ئەمه ش مه حال نييه: بۆیه دارشتی بن له داخوای به ره هه م هاتووه.

چوارهم- هیوا:

هیوا جوړیکی تره شاعیر به واتای ژيانه وه وه کوئنه دان به کاره پیناوه، بۆ نمونه: وا هات به هاری تازه شنه ی بای شه ماله دئ

ناقوسی ژینی پر له هیوای کپژو کاله دئ. (زهنبیلی، ۱۳۸۱: ۱۶۵)

له م دێره شیعه ردا (ئاوات) وشه ی (هیوا) ی به واتای (چرۆکردن و به خشینه وه ی ژيانکی نوئ و نزیکبوونه وه بۆ هینانه دی ئاواتی کچان) هاتووه، واته: مژده به خشه، وهک چۆن له گه ل هاتی وه رزی به هار گو له کان سه ره له نوئ ده ژینه وه جوانی و سه وزایی به به رزه ویدا دهکەن، بۆیه مه حال نييه گهر مرؤف به هیواوه بژیت، ئەوا ده کړت رۆژنگ به ئاوات و خواسته کانی بگات.

نه انجام:

له گرنگترین نه انجامه کانی ئەم توژینه وه یه:

۱- (کامیلی نیمامی) به شیوازه خوازهبییه کانی دارشتن واتای جوړاو جوړی به ره مه پیناوه.

۲- له فرمانی خوازهبی شیوازه کانی (پارانه وه، نامۆزگاری، شانازی، تکا، وشیارکردنه وه، ناوارانه وه) و له نه هیشتی خوازهبی شیوازه کانی (پارانه وه، داوا، نامۆزگاری، تکا، وشیارکردنه وه، دلدا نه وه) و له پرسیاری خوازهبی شیوازه کانی (پارانه وه، خۆزی، گله یی، مه ره بانی، وشیارکردنه وه و ترساندن، سه رسامی) و له خۆزی خوازهبی شیوازی (پارانه وه) و له بانگکردنی خوازهبی شیوازه کانی (پارانه وه، گله یی، شانازی، سه رسامی، گه وره کردن، هاندان) مان

prohibition, question, request and call, has enriched the poet's poems with special messages and meanings, and the poet has given the recipient a variety of hidden psychological messages in his way of expressing and composing, which is the duty of poetry and is expected from the creative poet.

Keywords: The style of composition, Composition of demand, Composition without demand and poetry.

- 17- جمعة، أ. د. حسين على (2005): "جمالية الخبر للإنشاء (دراسة بلاغية جمالية نقدية)", منشورات اتحاد الكتاب العرب، دمشق.
- 18- عباس، د. فضل حسن (2005): "البلاغة فنونها وأفانها"، الطبعة العاشرة، دار الفرقان، عمان.
- 19- عتيق، د. عبدالعزيز (1974): "في البلاغة العربية (علم المعاني)", الطبعة الأولى، دار النهضة العربية، بيروت-لبنان.
- 20- فيود، د. بسيوني عبدالفتاح (2004): "علم المعاني (دراسة بلاغية ونقدية لمسائل المعاني)، الطبعة الثانية، مؤسسة المختار للنشر والتوزيع، القاهرة.
- 21- مرتاض، د. عبدالملك (1998): "السبع المعلقات مقارنة سيميائية أنثروبولوجية لنصوصها، الطبعة الأولى، منشورات اتحاد كتاب العرب، سوريا، دمشق.
- 22- مطلوب، د. أحمد (1980): "أساليب بلاغة (الفصاحة، البلاغة، المعاني)", وكالة المطبوعات في الكويت، الكويت.
- 23- مطلوب، أحمد (1983): "معجم المصطلحات البلاغية و تطورها"، الطبعة الأولى، المطبعة المجمع العلمي العراقي، بغداد.
- 24- هارون، محمد عباسالسلام (2001): "الأساليب الإنشائية في النحو العربي"، الطبعة الخامسة، مكتبة الخانجي، القاهرة.

الملخص:

هذا البحث الموسوم بـ (الاساليب المجازية للإنشاء في شعر (كامل امام) نموذجاً) إلى إلقاء الضوء على أهمية الأساليب الإنشائية الطلبية وخصائصها التعبيرية والجمالية في شعر (كامل امام) وذلك من خلال الانطلاق من مُسلّمة وجود قيم جمالية ودلالية للأساليب الإنشائية الطلبية وأنها تُكسب الخطاب الشعري أبعاداً جمالية لما تنطوي عليه من دلالات متنوعة ومضمرة وخصائص تخرجها عن دلالتها الحقيقية إلى دلالات مجازية تستمدّها من السياق ، تلك الاساليب الإنشائية المتجلية في الخماسية الطلبية (الأمر والنهي والاستفهام والتمني والنداء) إذا وظفها الشاعر توظيفها دقيقاً في خطابه الشعري وأثرى بها القيم التعبيرية والجمالية لشعره الرصين وهذا من صميم وظيفة الشعر وهو منتظر ومتوقع من الشعراء المبدعين والمتميزين.

الكلمات المفتاحية: أسلوب الإنشاء، إنشاء طلي، إنشاء غير طلي، الشعر.

Metaphoric Styles of Composition with Reference to Kamili Imami's Poems'

Abstract:

This research is entitled 'Metaphoric Styles of Composition with Reference to Kamili Imami's Poems'. It is a purpose to show the essence and importance of the methods of composition. The styles of metaphor in composition also have the foundation of artistic beauty, giving poetry a kind of beauty and other characteristics, carries various meanings. In this way, any kind of metaphorical method of composition, including command,